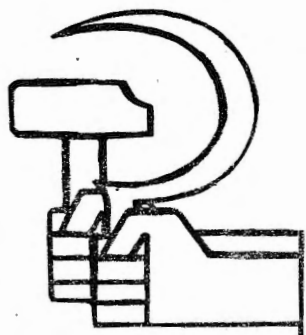

4. MAI

Medlemsavisa til NKS. Nr.1/75.

**ØK
STREIKE
STØTTE
ARBEIDET!**

**TVUNGEN VOLDGIFT MOT
TELEFONSENTRALMONTØRENE.**

STREIKESTØTTE HOVEDOPPGAVE NÅ!

AU i NKS' sentralstyre har tidligere fatta vedtak om at streike-
støttearbeidet er forbundets hovedoppgave til streiken er avslutta
(se nov -nr. av avisa).

I skrivende stund (5/1) er situasjonen i ferd med å bli kraftig
skjerpa. Lock-out-trusselen og nå varselet om tvungen voldgift er
uttrykk for at desperasjonen vokser blant arbeidskjøperne og deres
lakeier i regjeringa. Slik streiken nå har utviklet seg, har tele-
fonsentralmontørenes kamp blitt en konfrontasjon mellom hele den
klassebevisste og kampvillige delen av fagbevegelsen på den ene si-
da og monovolkapitalen og AP/LO-ledelsen på den andre. Historisk er
situasjonen unik! Streikende arbeidere har tidligere trosset f.eks.
vedtak fra Arbeidsretten, el' er klart å stå imot innbitt motstand
fra NAF, LO-ledelsen osv. Men ikke på svært mange år har arbeidere
i streik blitt enige om å fortsette streiken på tross av vedtak i
Stortinget om tvungen voldgift. Tvungen voldgift vil medføre at
streiken er ulovlig ifølge norsk lov. NAF kan kaste såvel LO-appa-
ratet som Statens voldsapparat (om nødvendig) inn mot de streikende.
Dette sier mye om hvor politisk framskreden streiken er.

Presset på de streikende er sjølsagt enormt - behovet for øko-
nomisk og politisk støtte deretter. Mye av den støtten telefonmon-

tørene har hatt inntil nå, vil sikkert falle bort i og med tvungen voldgift. Det er opp til oss kommunister - og stort sett oss aleine - om de streikende også nå skal få den støtten som er nødvendig for at de skal kunne fortsette sin heltmodige kamp og føre den til seier!

Vinner telefonsentralmontørene, er det en enorm seier for alle som står på klassekampinja i fagbevegelsen. Taper de, er det et alvorlig tilbakeslag og et forsterket fotfeste for reaksjonære ideer om at det ikke nytter å kjempe. Så langt det står på oss, skal NAF og AP/LO-ledelsen ikke høste den politiske gevinsten!

Situasjonen setter store krav til hele den kommunistiske bevegelsen. På lærestedene har støttearbeidet ligget nede siden før jul. Det er helt nødvendig at et omfattende støttearbeid bygges opp øyeblikkelig når studentene er tilbake over nyttår. Støttekomiteer må settes i sving eller dannes der det ikke er noen fra før. Nye støtteerklæringer må vedtas på almannamøter o.l. Pengeinnsamlinger er svært viktig nå når de streikende mister alle bidrag fra LO-forbundet. Dessuten må det spres propaganda om streiken, sosialdemokratiets åpenlyse klasseforræderi, tvungen voldgift osv. KK inneholder mye bra stoff. Spredning av den er ikke minst viktig nå.

Legg hovedvekten i støttearbeidet på handling! Våre egne medlemmer vet stort sett nok om streiken til å kunne kaste seg ut i støttearbeidet uten forutgående grundige diskusjoner og skolering. (Styrerne bør lage en plan for en minimumsinnsats for alle medlemmene.) Prøv samtidig å sette politikken i ledelsen for jobbinga, ikke la det bli en rent teknisk pengeinnsamling.

STØTTEARBEIDET SKAL PRIORITERES FORAN ALLE ANDRE OPPGAVER!

Hvis f.eks. en diskusjon om interessekampen eller forberedelse til og valg på nytt smålagsstyre vil forsinke igangsettelsen av støttearbeidet, skal støttearbeidet gå foran!

SV-laga har mange steder vært svært passive i støttearbeidet. Det er ingen grunn til at vi stilltiende skal finne oss i det. La SV-erne få anledning til å vise i praksis at de er de bra klassekjempene de påstår at de er. Klarer dere ikke å trekke dem med i aktivt arbeid på andre måter, sett f.eks. opp en veggavis med kraftig kritikk av deres unnfallenhet. (Det har gitt gode resultater flere steder.) Vi skal forlange at SV-laga tar organisatoriske tiltak i støttearbeidet, ikke godta at noen av deres medlemmer jobber bra som enkeltindivider.

KAST KREFTENE INN I STØTTEARBEIDET!

Red.

VÅRPLAN for NKS

De viktigste trekka i den politiske situasjonen på de høyere lærestedene kan oppsummeres slik:

1. Staten og monopolkapitalens angrep er styrka. Stortingsmelding 17 og budsjettpolitikken rammer alle studenter - politisk og økonomisk. Kampene vi har ført i høst har gjort at de har tapt tempo i gjennomføringa av PH, men hovedlinja er ikke slått tilbake.
2. Større deler av arbeiderklassen og folket enn på lang tid har reist seg til aktiv kamp for sine interesser. Fagbevegelsen har stillt seg i spissen for denne kampen. Enheten i folkets rekke, særlig mellom arbeidere og studenter, er større enn noen gang tidligere.

3. De reaksjonæres offensiv i studentersamfunnene, endte med buklanding i Chateau Neuf. Seieren her har utvilsomt hatt betydning langt ut over studentenes rekke, særlig i forhold til å ta brodden av tilsvarende offensiver i NGS og i flere fagforeninger. Men de reaksjonære er ikke slått en gang for alle, de vil bestandig vende tilbake for å forsøke å undergrave og ødelegge folkets kamp.
4. Opportunistene, både i høyre og venstre frakk, har spillt en enda ynkeligere rolle i kampen i høst enn tidligere. SV har gjort sin hovedinnsats i forskjellige parlamentariske organer. De har nærmest konsekvent stått for gale linjer og har sveket massebevegelsen. De stedene hvor de er blitt pressa til å ta riktige standpunkter har de etterpå gjort sitt ytterste for å boikotte dem. De fleste steder har de mista tillit i studentmassen, men bildet er ikke udelte positivt. I Trondheim har de hatt framgang og vant valget i Studentersamfunnet, de har også gjort det alt

for godt i valgene til NSU's landsmøte.

KUL har styrka seg til tross for en konsekvent råtten praksis og er i ferd med å bygge seg ut til en landsomfattende organisasjon.

5. NKS har på alle områder gått i spissen for massebevegelsen. Forbundet har styrket seg kvalitativt både politisk og organisatorisk. Men samtidig gjør det seg gjeldende en relativt sterk underordna tendens til feil av småborgerlig høyreopportunistisk karakter, som særlig gir seg utslag i manglende markering av en riktig kommunistisk linje opp mot en opportunistisk og i manglende propaganda av den kommunistiske politikken for massene.

Dette er situasjonen i meget grove og almene trekk foran vår-semesteret.

Dette semesteret kommer til å bli preget av følgende store og viktige kampsaker: Streikestøttearbeid, kampen mot den nye stortingsmeldinga, 1.mai og kommunevalget.

1.mai overordna

Av disse sakene er 1.mai den overordna og viktigste. Det er ved en seierrik 1.mai vi skal vise at vi har nådd ut til massene med en riktig politikk på interessekampen og i streikestøttearbeidet, det er 1.mai det vil vise seg om vi har gjort framgang med å avsløre opportunistene i den ideologiske kampen. Det er også 1.mai grunnlaget for store framganger ved kommunevalget vil bli lagt dersom vi klarer å mobilisere massene på en riktig politikk.

1.mai er semesterets overordna oppgave, 1.mai er prøvesteinen på framgangen.

Noen kamerater mener at interessekampen til enhver tid må være studentforbundets hovedoppgave. Dette er et feilaktig synspunkt som ikke tar hensyn til at NKS først og fremst er kommunistisk, dernest en studentorganisasjon. Som kommunister er det vår plikt å tjene klassekampens behov der hvor disse til enhver tid er størst. Å hevde noe annet er et knefall for studentisolasjonistisk politikk, en revisjonistisk politikk. Landsmøtet slo fast at interessekampen er en grunnleggende oppgave for NKS, at det er en forutsetning for å få oppslutning blant de brie delene av studentmassen at vi sloss for studentenes nære interesser. Dette betyr at interessekampen bestandig er viktig, at den aldri må slippes av syne. Det betyr ikke at den til enhver tid er hovedoppgaven.

Telefonsentralmontørene fortsetter sin streik til tross for tvungen voldgift, arbeidsrett o.s.v. DNA/LO ledelsen går åpent

til angrep på streiken, SV vakler, ml-bevegelsen er den eneste helt sikre støtten disse folka nå har. Så lenge streiken varer er streikestøtte NKS' hovedoppgave. (Se annen artikkel.)

Etter streiken og fram til 1.mars er interessekampen hovedoppgaven. Streiken kan bli langvarig enda og interessekampen må ikke drukne av den grunn. Den eneste måten å forhindre det er å sikre fra semesterets begynnelse at det settes av tilstrekkelig med kader som har interessekampen som fast hovedoppgave. Politisk må IK-fasen konsentrere seg om å bygge ut fronten fastere og bredere og konsolidere massene og oss sjøl på politikken og linjene framover. (Se egen artikkel.)

Fra 1.mars til 1.mai er 1.mai vår hovedoppgave. Kampen om 1.mai har allerede begynt, AKP har trukket opp hovedlinjene i sin politikk. NKS støtter fullt ut denne politikken. Særegent for studentene stiller vi særlig 3 saker: 1. Kampen mot stortingsmeldinga, 2. Studentenes økonomiske krav og 3. Enheten med arbeiderklassen. Det at kampen om 1.mai allerede er i gang, betyr at vi ikke kan vente til 1 mars med å komme ut med vår politikk - vi kan ikke la SV få rå grunnene alene i 2 måneder. Også på denne saka må det settes av kader så tidlig som mulig i semesteret.

Fra 2.mai til valgdagen er kommunevalget hovedoppgaven. Politikken på 1.mai og kommunevalget er stort sett den samme. Grunnlaget for en skikkelig valgkamp må legges før 1.mai. Spesielt er dette viktig på lærestedene hvor oppløsninga skjer straks etter 1.mai.

Ideologisk kamp

Det gjennomgående ved hele semesteret, uansett fase, er at den ideologiske kampen mot opportunistene stiller seg skarpt. SV skal bli parti i mars og vil helt sikkert forsøke å få til et oppsving for sin feilaktige politikk også på lærestedene. Det vil være et stort tilbakeslag for den progressive og revolusjonære bevegelsen hvis de klarer det. Vi må bekjempe alle tendenser til forsoningspolitikk og redsel for kamp mot opportunistene i våre egne rekker. Kamp er måten å oppnå enhet på og enhet er målet for kampen.

For å klare å løse de store oppgavene som dette semesteret stiller organisasjonen vår, må vi styrke NKS, gjennom grundige politiske diskusjoner og gjennom en kraftig rekruttering.

I fasen før 1.mars må alle storlag gjennom diskusjoner på helheten i vårplanen, på 1.mai og på kommunevalget. De fleste steder

vil det også være nødvendig å avholde et møte også om interessekampen. Dette kan bli et svært hardt møteprogram, spesielt i en periode hvor det også skal drives utadretta kamp. Vi vil derfor anbefale metoden med helgeseminar, hvor f.eks. 1.mai og kommunevalget kan behandles grundig i løpet av to dager.

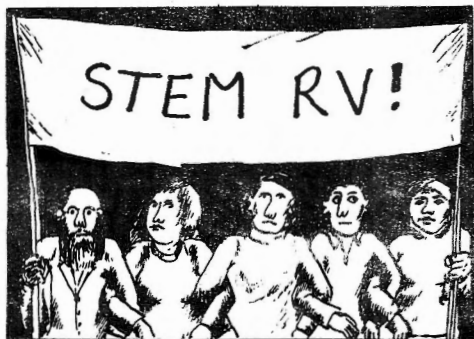
Det er oppsumert fra så godt som alle lag at vi aldri tidligere har hatt så brei masseoppslutning som nå. Sentralstyrets plenum har derfor stillt det som en sentral oppgave for organisasjonen at vi rekruterer 50% nye medlemmer til utgangen av sommerleiren. Dette betyr ikke at vi skal vente til sommeren med å begynne å ta inn nye kamerater, tvert i mot er det nå massegrunnlaget for en brei rekruttering er godt. (Se egen artikkel.)

Den planen vi har skisert opp her, må betraktes som en minimumsplan for alle lag. De fleste lag vil i tillegg ha en rekke viktige oppgaver som må løses lokalt. Vi skal bare kort nevne noen stikkord som: Kvinnekampen, studentersamfunnene, sommerleirene, de anti-imperialistiske frontene, oljefronten o.s.v. De fleste av disse sakene kommer det stoff på sentralt fra, men dersom det ikke skjer kvalitativt nye ting, vil ikke noe av dette bli stillt som obligatoriske oppgaver for bevegelsen som helhet. Like fullt må alle lag ha disse sakene med når de skal tillemppe vårplanen på sine lokale forhold.

Kameratslig hilsen
Organisasjonsutvalget.

INTERNT VEDTAK OM **kommunevalget**

Hvorfor vedtak om valget allerede nå?

AKP(m-l)s landskonferanse har vedtatt å stille i kommunevalget 1975 i allianse med uavhengige sosialister i Rød Valgallianse. NKS' sentralstyre gir denne beslutningen sin fulle støtte. NKS vil arbeide aktivt for Rød Valgallianse i valget og sette sine krefter inn i valgkampen blant studentene og ellers under AKP(m-l)s ledelse. Det er uforenlig med medlemskap i NKS å stemme med andre partier enn RV, eller å arbeide for at andre partier skal få oppslutning.

Hvorfor fatter sentralstyret dette vedtaket uten at spørsmålet om kommunevalget har vært ute til diskusjon i hele organisasjonen? Det fins flere grunner til at vi mener det er riktig, forsvarlig og nødvendig å fatte et slikt vedtak nå:

- For det første: NKS er AKP(m-l)s studentforbund. "NKS står på AKP(m-l) sitt prinsipp-program. NKS vil og bygge sin politikk på partiet sitt arbeidsprogram og andre viktige vedtak. Politisk er derfor NKS AKP(m-l)s sitt studentforbund. Samstudens er NKS organisatorisk sjølstendig i høve til partiet med sitt eige medlemsdemokrati, sine egne avgjerder og sin egen disiplin..." (Politisk plattform for NKS - se NKS-boka side 92.) Det er en opplagt sak at NKS støtter AKP(m-l) i valg. Ville vi ellers være AKP(m-l)s studentforbund?

- For det andre: AKP(m-l)s landskonferanse har allerede fattet vedtak om å delta i kommunevalget. Om vi i dag sendte ut spørsmålet om det var riktig eller galt å stille i valget til diskusjon i NKS, ville partiets vedtak likevel være fattet. En slik diskusjon ville dels bli en skinnndiskusjon.

- For det tredje: En slik diskusjon ville sinke NKS i arbeidet med valget. Hvordan skulle vår plan for våren se ut, dersom vi først skulle fatte en definitiv avgjørelse seint på våren? Vi ville stå uforberedt når selve den viktigste valginnnsatsen skulle foregå, for valgkampen må i hovedsak foregå på seinvåren på lærestedene. En slik framgangsmåte ville svekke vår innsats i valget og stå i strid med våre oppgaver. Det ville være det reineste ultrademokrati.

Spørsmålet sto på høstplanen, men presset fra mange og viktige oppgaver har ført til at mange lag ikke har klart å gjennomføre diskusjonene. Om alle lag skulle fått diskutert valget i høst, måtte dette gått på bekostning av sentrale oppgaver som streikestøttearbeid, interessekamp, studentersamfunn osv. Vi mener dette ville vært galt.

Nks bygger på den demokratiske sentralismens prinsipper. Sentralstyret har rett og plikt til å lede organisasjonen mellom landsmøtene i tråd med plattform, vedtekter osv. Det er ikke en slags gallupinstans som i alle saker skal innhente synspunkter fra organisasjonen og sette dem ut i livet. Vi slår fast at situasjonen krever et klart vedtak og en klar holdning fra NKS nå. Annet ville være å sabotere oppgavene i valget, og dermed i klassekampen.

Det at sentralstyret fatter vedtak, betyr ikke at diskusjonen i NKS om kommunvalget er avsluttet eller uvesentlig. Dette vedtaket må behandles på møter i hele organisasjonen, alle medlemmer må ta stilling til det og all uenighet må komme fram.

NKS som organisasjon, og mesteparten av medlemmene, har aldri gjennomført grundige prinsipielle diskusjoner om valg og valgdeltakelse. Denne diskusjonen må gjennomføres nå. Det må alle steder gjennomføres studier av marxismen-leninismens syn på valg, valgkamp e.t.c.

Det er også nødvendig at medlemmene studerer den særegne taktiske situasjonen ved dette valget, AKP(m-l)s spesielle taktikk slik den går fram av landskonferansens vedtak, og de konkrete oppgavene den stiller for NKS og hele bevegelsen. AU pålegges å utarbeide opplegg for slike studier.

Vi støtter AKP(m-l)s linje i valget

NKS støtter helt ut AKP(m-l)s linje med gjennom Rød Valgallianse av AKP(m-l) og uavhengige sosialister å føre ut en revolusjonær og sosialistisk politikk i kommunevalget. Kommunevalget er en viktig begivenhet i det politiske livet. I valgkampen kan den kommunistiske bevegelsen spre revolusjonære og kommunistiske ideer i massene, bekjempe parlamentariske illusioner, bekjempe opportunisten og avsløre kommune- og fylkesorganene som redskaper for monopolkapitalens diktatur. Kommunevalget er likeens en viktig anledning til å fremme arbeiderklassens og det øvrige arbeidende folkets politiske interesser i dagskampen. Det ville være grov sekterisme å ignorere at sjøl om kommune- og fylkesorganene er avslørt av oss, er de ofte ennå ikke avslørt av massene. Det ville også være grov sekterisme å se bort fra at det alltid hersker bred interesse for valget og valgkampen blant massene, og at dette er en viktig anledning til å legge fram vår politikk.

Det er riktig av AKP(m-l) å arbeide sammen med uavhengige sosialister i Rød Valgallianse..Valgalliansen gir anledning til bedre å trekke partiets nære venner aktivt med i valgkampen.

Det er riktig av AKP(m-l) å arbeide for en revolusjonær, sosialistisk plattform for Rød Valgallianse - en plattform som ikke bare sier at kommunistene ikke kan løse folkets problemer, men også forklarer hvorfor de ikke kan det. En slik plattform må ta opp viktige spørsmål som revolusjon, folkevæpning og proletariatets diktatur.

Det er riktig av AKP(m-l) ikke å søke enhet med Sosialistisk Valgforbund ved kommunevalget. Høyreutviklinga siden stortingsvalget og den moderne revisjonismens frammarsj i SV har i dag likvidert det politiske grunnlaget for enhet mellom SV og ml-bevegelsen i valget.

Det er riktig av AKP(m-l) å ta opp alle viktige spørsmål i kommunevalget - f eks spørsmålet om sosialimperialismen - og ikke inn-

skrenke seg til det som regnes som "kommunalpolitiske" saker. Det er også helt riktig å forene dagskampen med strategiske spørsmål i valgkampen.

Vi er enige i den innretning AKP(m-l)s landskonferanse gir valgkampen, med hovedvekt på arbeiderklassen, ungdommen og den organiserte kvinnebevegelsen. Det må i dette valget legges stor vekt på ml-bevegelsens nærmeste venner, på intensivt "munn-til-munn"-arbeid overfor våre nærmeste framfor en hovedvekt på storstilt masseagitasjon. Denne innretninga av valgkampen legger et stort ansvar på Norges Kommunistiske Studentforbund, som arbeider blant ungdom i høyere utdanning, der partiet og ml-bevegelsen har stor støtte og mange nære venner.

Det er riktig av AKP(m-l) å gå inn for boykott av kommunevalget de steder der Rød Valgallianse ikke kan stille lister. Ennå er det svært mange steder der det er umulig å stille, - der det ville ødelegge sikkerheten til en urimelig stor del av ml-bevegelsen eller skade arbeidet på annet vis. Disse stedene må det gjennomføres en aktiv boykott av valget.

Studentforbundets oppgaver i valgkampen.

NKS' organisasjon er for det meste konsentrert i store sentra der det vil bli aktuelt å stille. Enheter på steder der det ikke stilles RV-liste skal arbeide aktivt for boykott. Det sammen gjelder medlemmenes arbeid på hjemsteder der RV ikke stiller lister. Å stemme på borgerlige eller opportunistiske partier vil ikke fremme en progressiv og revolusjonær politikk, men tvert om styrke opportunisten og de borgerlige partiene.

På lærestedene vil det være mange studenter som studerer i kommuner der RV ikke kan stille liste. Derfor må det gjennomføres arbeid både for RVs lister og for boykott ved alle lærestedene. Hva hovedvekta skal legges på, må avgjøres ut fra ei analyse av de lokale forholda.

Vi har nevnt at innrettinga av valgkampen bl.a. spesielt på ungdom

men, vil legge et stort ansvar på det kommunistiske studentforbundet. Vår innsats i valget vil være en gradmåler på hvor langt vi har nådd i å spre revolusjonære ideer blant studentene, og på hvor vi står i kampen mot opportunisten av høyre såvel som "venstre"-typen. Valgkampen blir en hard dyst, og vi skal bruke anledningen til å herde og styrke vår unge organisasjon.

Opportunisten - såvel høyreopportunisten som "venstre"-opportunisten har vokst på lærestedene de seinere åra sammen med den allmenne radikaliseringa av studentene. NKS må i valgkampen hardt bekjempe høyreopportunisten og dens knefall for sosialdemokratiet og sosial-imperialismen og dens spredning av all verdens parlamentariske og legalistiske illusjoner i samband med valget. Men vi skal også kjempe hardt mot den "venstre"opportunistiske tendensen, som kamuflerer seg med røde fraser, og i praksis enten åpent støtter høyreopportunisten, eller indirekte gjør det ved å "boykotte" Rød Valgallianse.

En stor del av den organiserte kvinnebevegelsen fins ved de høyere lærestedene, og det må legges stor vekt på dette i vårt arbeid.

Den politiske situasjonene og debatten på lærestedene stiller spesielle krav til propagandaen og agitasjonen foran valget. Ved alle læresteder der det er mulig må det utarbeides lokal propaganda og agitasjon før valget som tar opp både prinsipielle saker som er viktige i studentbevegelsen og studentsaker av materiel og velferdsmessig art.

Alle NKS-enheter må være villig til å stille krefter til rådighet for bevegelsens valgkamp utenfor lærestedene. Mange studenter kan bruke tid formiddags, og også ellers gjøre nyttig arbeid for hele valgkampen.

Hovedframstøtet i valgkampen på lærestedene må gjøres før sommeren i tida etter 1. mai. Dette gjelder særlig universitetene og høyskolene. Planen for våren har tatt hensyn til dette, og stilt kommunervalget som hovedoppgava fra 1. mai. Likevel vil vi få problemer med å komme i gang i tide. Vi må arbeide for mest mulig å starte valgkampen allerede i samband med 1. mai-mobiliseringa, og kjempe hardt for å

OM INTERESSE- KAMPEN

Innleiingsvisein reservasjon: Dette notatet til vårplan for interessekampen er utarbeidd av ein kamerat etter diskusjon og vedtak i Politisk Utval i NKS. Utforminga står for kamera-ten si rekning.

Om interessekampen og vårplanen.

Først ei kort vurdering av det som skjedde i haust.

Hovudtendensen er stor framgang med aksjonane 31.okt. som klart høgdepunkt. Møter, massekonferansar, aksjonar ogv. har mobilisert fleire tusen studentar mot det nye høgskulesystemet. Vil ikkje gå i detalj, berre slå fast at det er mykje positivt å oppsummera, til dømes det at vi for første gong byrjar å få ei landsomfattande kommunistisk leiing for interessekampen på høgre lærestad. Det er viktig å propagandera overfor massene at vi fekk pressa gjennom kravet om utsetjing av PH, sjølv om KUD no prøver seg med gjennomføring i Sogndal.

Men det er også viktig å oppsummera at vi har utvikla feilaktige tendensar i politikken. Desse har kome til uttrykk i:

- for lite vekt på økonomiske og velferdsmessige spørsmål. Eksempel: renta blei auka med 3/4% utan at vi gjorde noko med det - det vil bety at eit lån på 40000 vil bli ca 60000kr. dyrare å betala tilbake! Vi har i liten grad reist kamp mot dyrtida staten prøver å velta over på oss gjennom samskipnadene på universiteta. Vi reiste ikkje kamp mot statsbudsjettet og den rasjonaliseringa av studietilhøva og arbeidsvilkåra for dei tilsette som det ville medføra. Det er no fleire år sidan vi har reist slagkraftig kamp mot den allmenne forverringa av levevilkåra våre, "realløna" vår har blitt forverra år for år!

- for mykje vekt på kompetansespørsmålet og forringing av utdanninga. Viktigaste feilen ved det første - ikkje grunnlag for einskap på kompetansespørsmålet idag, spørsmålet ville splitta fronten.

Å leggja stor vekt på desse spørsmåla idag ville kunna leggja opp til illusjonsmakeri om at vi idag står framfor valet mellom bra eller dårleg utdanningssystem for arbeidarklassen og det arbeidande folket. Sanninga er at vi står i ein trengt forsvarsposisjon der monopolkapitalen er på offensiven for å skaffa seg eit rasjonalisert utdanningssystem som skal dekkja behovet for mykje utdanna arbeidskraft og billeg arbeidskraft. Han er til og med interessert i å organisera overproduksjon for å gjera arbeidskrafta "fleksibel og føyeleg".

Likevel, dette er viktige spørsmål og ikkje minst vi kommunistar bør ha ei line på korleis vi vil ha utdanninga, men det er ikkje på det spørsmålet brennpunktet for kampen står idag.

Kampoppgåvene til våren

Økonomiske åtak

- Alle under høgre utdanning vil bli ramma av den allmenne dyrtidsutviklinga i samfunnet. Realverdien av lån og stipend går ned, stipenddelen går ned. Den "kompensasjonen" vi får med høgre lån og stipend (nominelt) frå hausten, er for lenge eten opp av prisstiging og inflasjon. Det var knappe tid-er for mange i haust og vårsemestret er lengre. Renteauken påtvingar oss enno tyngre gjeldsbyrde samstundes med at framtida er utrygg - St.meld.17 snakkar ope om overproduksjon.

- Alle universitetsstudentar vil møte samskipnadskrisa. Studentsamskipnadene går med store underskot pga. rente og avgiftspolitikken til staten og det at staten skruvar att tilskotskrana. Prinsippet er at alle dyrtidsbyrdene skal vel-
tast over på studentane, iform av prisauke og på dei tilsette iform ^{av} rasjonalisering av drifta. Krisa er uløseleg utan store tilskot frå staten. Prisauke har alt no vist at det berre før-er til minka omsetning og skjerpa krise. Dette må vi vera flinke til å forklara dei tilsette som heilt sikkert vil bli forsøkt spelt ut mot oss.

- Det er no det harde statsbudsjettet vi fekk i haust vil tre i kraft, vi må vera vakne for konsekvensane av dette.

Pedagogiske Høgskular og Stortingsmelding nr.17.

Offisielt skal PH gjennomførast frå 1.aug. Vi har ingen grunn til å lita på fieden sine ord. Vi må bu oss på å slå tilbake alle forsøk på snikinnføring av PH-opplegget eller deler av det. Alt før jul blei styringsorgana forsøkt innført i Sogndal, men dette blei avvist med massiv oppslutning.

Handsaminga av St.meld.17 og det nye DH-systemet står på vårplanen til Stortinget, tidspunktet blir truleg i mai/juni, men det kan også bli tidlegare. Iallfall må vi rekna med at Bjartmar & co vil satsa mykje på å få handsaminga unna før sommaren slik at dei får legalisert framstøytta mot all høgre utdanning. Det er viktig at vi heile tida er i beredskap på saka. Uansett om ho kjem opp langt uti juni så må det ikkje gå umerka forbi. Løpeseddel frå NKS i ein slik situasjon må følgjast opp.

Landsmøte i frontane

Samtlege frontar skal ha landsmøte i februar/mars. Desse må takast skikkeleg hand om, vi har meir enn nok eksempel på kva det vil seia for kampen når opportunistane sit i leiinga jfr. SV-fleirtalet i NSU-leinga sin reaksjonære rolle i haust. (Kjem tilbake til organiseringa)

Viktigaste kampoppgåve?

Politisk utval i NKS ser på dei økonomiske åtaka på studiesituasjonen og levevilkåra til studentane som dei mest alvorlege og viktigaste å reisa kamp mot. Allment innstiller vi på at denne kampen får høgst prioritet. Dette betyr ikkje at vi går inn for å leggja ned kampen mot PH og DH, men ei nedprioritering i høve til kamp for høgre stipend og senka rente mot husleigeauke og kantineprisauke. Kort sagt, mot forverringa av levevilkåra våre.

På grunn av særtilhøve i situasjonen på lærarskulane, sosialskulane og DH-skulane - PH og DH er meir direkte og konkrete truslar, det er bygd opp til omfattande masserørsle mot PH/DH som ikkje bør undergravast - innstiller PU på at desse skuleslaga prioriterer kampen mot PH, St.meld. 17 og det nye DH-systemet på topp. Men også desse skuleslaga må prioritera opp dei økonomiske spørsmåla og levevilkåra og

bl.a. bruke landsmøta til å gje desse spørsmåla ein meir sentral plass.

For alle må den underordna saka få ein sentral plass i parolgrunnlaget for aksjonane. Alle må t.d. vera i beredskap på at handsaminga av St.meld.17 kan koma overraskande eller seint i semestret.

Betyr dette at vi skiftar line?

Den lina PU her legg fram betyr ei klar korrigering av lina for interessekampen. Som kommunistar er det vår plikt å stilla det i sentrum for kampen som ^{rammar} massane sine interesser hardest. Gjer vi ikkje det sviktar vi masselina.

Studentene må spise mindre

- Hva så med pensjonistene? - spør Gjerde

SIDE 9

Arbeiderbladet 13/11-74

Kva slag grunnlag skal vi aksjonera på?

* Utanom meir allmenne parolar retta mot den økonomiske utarminga av studentane, bør vi stilla spissparolar på dei viktigaste sakene. To slike saker er:

Renta som blei heva med 3/4% i haust - vi må stilla krav om senking til tidlegare nivå. Renta og gjeldsbyrda skræmer alt i dag ^{na}frå å ta fullt lån. Bjartmar sitt mål - å få heiltidsstud. på museum og erstatta han med ein billeg deltidsstudent som har dårleg løna arbeid om dagen og tek TV-kurs om kvelden - er iferd med å bli realitet.

Stipend - stipenddelen av studiefinansieringa har gått jamt nedover dei seinare åra, frå over 25% i 68/69 til ca.19% idag. Sjølvfinansiering av studiane krev staten av studentane. Vi må

krevja minst 40% stipenddel (rekna ut frå kostnadsramma til låne kassa).

For kampen på samskipnadssaker på universiteta må det utviklast ei sams line. Bør ta utgangspunkt i den økonomiske situasjonen til studentane og at berre direkte tilskot (direkte subsidiering av drifta, momsfritak, lette i folketrygdavgifta el.l.) kan dekkja dei store underskota og hindra konkurs. Dette er einaste måten vi kan tryggja arbeidsplassene til dei tilsette på, prisauke medfører berre mindre omsetning og større krise. Studentøkonomien har ikkje råd til å blø meir. Det er viktig at vi får einskap med dei tilsette mot staten.

I propagandaen må vi vera flinke til å avsløra myten om at Studentsamskipnadene (SS) er velferdsorganisasjonar for student. SS er eit statleg monopol som opererer ut frå reint kapitalistiske, bedriftsøkonomiske premiss.

* Kva så med det andre området?

Også for kampen mot PH, DH og St.meld.17 må vi formulera spisskrav. Kva er så dei svakaste punkta i Stort.meldinga? Det Gjerde openberrt har størst vanskar med å forsvare er

- dei udemokratiske styra og
- den distriktsfiendlege sentraliseringa i store DH-sentra.

Det er på desse spørsmåla vi kan samla breiast front mot meldinga. Får vi slege desse to beina under det nye DH-systemet, har vi også eit godt grunnlag for å føra kamp mot andre deler. Vårt forslag er spisskrav på desse spørsmåla. Elles kan dei fleste parolane vi har, framleis nyttast. Parolen om utsetjing bør bytast ut med parole mot snikinnføring. Forslag til samlande parole: Avvis Stort.meld.17 - avvis det nye høgskulesystemet.

* Samanhengen mellom desse to områda.

I Lånekasseaksjonen 1970 var vi flinke til å få fram denne samanhengen. I alle aksjonar for lån/stipend på den tida, hadde vi parolar mot det Øttosen stod for. Vi må ikkje gløyma at det er mon.kap. som tener på rasjonalisering og innstramming på begge områda. Det er her hovudframstøytet kjem, det er viktig at vi held fast ved dette i anallysane våre jmf. den andre feilaktige tendensen påpeika innleiingsvis.

Aksjonsveke, underskriftskampanje

Målsetjinga for interessekampen til våren.

PU går inn for at vi gjennom frontane arbeidar for ei sams

aksjonsveke for all høgre utdanning 10.- 16.mars ut frå det

grunnlaget og den prioriteringa som er streka opp. Det bør også vurderast om det er rett og mogeleg å utvida aksjonen til ein sams elev/studentaksjon mot dyrtid og rasjonalisering. Også andre grupper kan bli invitert til å vera med?

Tidspunktet er valt ut frå prioriteringa for resten av vår-planen. Etter 1.mai er det for universiteta og dei fleste skulane umogeleg med større aksjonar pgg. eksamen og oppløysing

Aksjonane bør byggjast opp om spisskrava på den måten at vi set svarfristen for KUD til aksjonsveka/aksjonsdagen.

Kva nivå vi kan få på aksjonane er vanskeleg å seia no. Innsatsen andre klassekampsaker krev av oss vil bety eindel (t.d. opptrapping av streikestøtta ved "ulovleg" streik for telefon-sentralmontørane). Det er også vanskeleg å seia kvar masserørsla på dei økonomiske krava vil stå om to månader. Vi bør iallfall arbeida for demonstrasjonar og streikar der det er mogeleg.

PU går også inn for ein landsomfattande underskriftskampanje mot det nye høgskulesystemet. Underskriftene bør overleverast ved Stortingshandsaminga saman med allmøtevedtak og støtte-resolusjonar frå heile landet. Dette kan gje ein liten aksjon større tyngde. I alle høve må vi bu oss på aksjon når det skjer.

Korleis løysa desse oppgåvene når NKS har andre hovudoppgåver?

Om vi ikkje lærer å spela piano med alle ti fingrane, så krev situasjonen av oss at vi iallfall lærer å spela med meir enn ein finger. Interessekamp (IK) vil alltid vera eit område vi arbeidar med, vi må difor etter kvart greia å driva IK sjølv om NKS har andre hovudoppgåver.

Trur vanskane med å løysa dette spørsmålet i dag er størst der vi har dårleg eller ingen frontorganisering. Verst stilt er universiteta. Det viktigaste tiltaket for å løysa prioriteringsproblema vi kan sjå - er å sikra ei fast kaderstamme som som arbeidar med IK heile semestret i IK-grupper, LNL-lag osv. Vi må unngå "bortdelegering av oppgåva til ein person som tilfeldigvis ikkje har noko anna å ta seg til!"

Progressiv Front på universiteta!

På universiteta bør vi ha som mål å byrja oppbygginga av ein frontorganisasjon, å utvikla Progressiv Front som stilte ved NSU-vala.

ISA

Hausten har vist at vi treng ei fastare organisering for å fylka aktivistane kring ein rett politikk, og for å vidareføra dei gode sidene ved Fagleg StudentFront - stabil organisering, initiativfront.

Målsetjinga for dette arbeidet i vår meiner PU bør vera:

- * Hovudvekt på danning av lokale grupper på institutta.
- * Så snart som mogeleg bør det opprettast eit leiande/koordinerande organ for å styrka sjølvstendet og utvikla demokratiet i fronten.
- * I løpet av våren bør det veljast ei leiding/eit interimsstyre for Progressiv Front på universitetsbasis.
- * Initiativkomiteen bør utvikla plattformforslag for Studenttingsvala og opplegg for/initiativ i høve til NSU-landstinget.
- * Frontpropaganda på landsbasis kan organiserast gjennom Pr.Fr.

Korrigerer svakhetene i organiseringa!

Hausten har avslørt to tendensar i organisasjonen: på universiteta der vi ikkje har noko særeigen IK-organisering har NKS hatt lett for å "bli fronten", og på skulane der vi har godt utbygde frontar har NKS lett for å "drukna i fronten"

Vi må vera flinke til å byggja frontane og samstundes ikkje gløyma at vi er kommunistar. Vi må stilla oss som oppgåve å utvikla særeigen kommunistisk politikk på ulike område, t.d. i analysen av samskipnaden, krisa i økonomien, kvifor utdanninga skal rasjonaliserast osv.

Dette bringar oss inn på ei anna svakhet i haust: mangelfull kamp mot opportunisten. Dei fleste plassane finn vi tendensar til forsonlighet og lite kamp, Undervurdering av opportunisten sin innflytelse i massane i samband med NSU-vala er eit uttrykk for dette. Det har medført framgang for SV og den feilaktige lina dei står for i IK og tilbakegang for oss ved fleire val.

Lat oss slå fast at:

Kommunismen står i antagonistisk motsetningsforhold til opportunisten. Ein revolusjon i Noreg er umogeleg utan at opportunisten er gjort til ei mindretalsrørsle utan stor innflytelse imassene. Ein streik blir knekt om ikkje opportunisten blir knekt. Studentrørsla vil snøgt stagnera om vi ikkje fører ein uforsonleg kamp mot all opportunistisk innflytelse. Med bakgrunn i dette slår Lenin fast at kampen mot imperialismen og opportunisten er uløysleg bundne saman. Våre røynsler samsvarar - vi har aldri vunne store sigrar utan at vi har teke grundig på å avvisa opportunisten. Vi har alltid måtta kjempa fram einskapen i massene. Sjå Lenin: Om imperialismen s.138.

Vi må føra kamp mot dei feilaktige linene til SV på statsanalysen, analysen av høgresosialdemokratiet som forvilla arbeidør, kaketeorien mot kamplina, "fagkritikk"-lina deira osv.

Ekstra
"STUDENTFORUM"
organ for NORSK STUDENTUNION
november 1974.

SV og Otto Hauglin si line: for kake-teori og for rasjonalisering og forverra arbeidstilhøve for dei tilsette og studentane! I sanning ein smigrande profil!

- Universitetet i Oslo har det trangt om dagen, Hauglin?

- Ja, vi er sørgelig klar over dette når det gjelder årets budsjett. Og her kommer vårt dilemma: Vi finner det svært vanskelig å gå inn for å øke antall arbeidsplasser i den offentlige sektor i Oslo. En reell forbedring av forholdene ved Universitetet i Oslo, slik at det virkelig blir dimensjonert for de 20 000 studentene som i dag er der, ville kreve så store uttellingar og så mange nye arbeidsplasser at vår distriktpolitiske profil ville få en alvorlig knekk. I alle fall går vi mot at Universitetet vokser ut over 20 000 studieplasser.

- Skreller vi vekk alle flotte ord, står vi altså tilbake med at heller ikke SV foreslår økte bevilgninger til Universitetet i Oslo?

- Du har helt rett, i alle fall gjør vi ikke dette i år. I år står vi på forslaget fra regjeringen. Men jeg vil ta et forbehold. Hele komiteen sier i en merknad at det bør bli anledning for de enkelte fakulteter til å omdisponere stillinger seg imellom, selv om dette vil bety meromkostninger totalt.

"Venstre"opportunistane i KUL har byrja røra på seg med IK-analysar av velkjent merke. Om dei hamnar på KFML(r) si line som går ut på at høgskulereforma, rasjonaliseringa og struktur-rasjonaliseringa av utdanninga er historisk naudsynleg og progressiv, gjenstår å sjå. Av røynsle veit vi iallfall at dersom dei blim med i ein husleigestreik t.d., så er det for å splitta og øydelaggja.

Så til slutt nokre ord om reaksjonen i blått.

Vi må vera på vakt på åtak frå den kanten og. Offensiven i fleire av studentersamfunna har skaffa dei røynsler og styrka dei organisatorisk.

Vi veit dei prøver seg med offensiv i NGS. Vi har sett slike tendensar på fleire av lærarskulane. Vi veit vidare frå Lånekasseaksjonen i -70 at klarer dei ikkje få med seg massane på si line, så gjer dei alt dei kan for å stilla seg i vegen, for å hindra masserørsla. Taktikken er gjerne å først bli med i leinga for ein aksjon og så bruka den posisjonen for å trenera, hindra og splitta kampeinskapen. Brukar vi røynslene våre, så skulle det vera lett å kjenna den lusa på gangen.

IK-utvalet.

Forts. fra s. 12.

stille valgkampen "på dagsordenen" før ferien. Sommerleirene må brukes aktivt overfor våre nære venner. Flest mulig studenter må sjølsagt engasjere seg i valgkamp eller boikott på sine hjemsteder i ferien. Det må før ferien tas tiltak i grunnenhetene som sikrer at de kan fungere med ledelser umiddelbart når lærestedene åpner igjen. Og det må foreligge en konkret plan for intensivt arbeid i sluttfasen av valgkampen. Ved universitetene og høyskolene må det settes frister for når medlemmene skal være tilbake.

FRAM FOR EN STERK RØD VALGALLIANSE!

FULL STØTTE TIL AKP(m-l)s LINJE I VALGET!

NKS' sentralstyrets 3. plenum.

Annonse:

HUSK Å BETALE
kontigenten RASKT!

Kameratslig hilsen
ØKONOMIANSVARLIG

Rekrutterings kampanje

MED MÅL Å ØKE MED 50% INNEN
UTGANGEN AV SOMMERLEIRENE!

Vedtak fra sentralstyrets 3. plenum.

Grunnlaget for en rekrutteringskampanje er god!

Forrige semester oppnådde vi store resultater i å utvikle en bred enhetsfront blant studentene. Aldri tidligere har interessekampen vært så omfattende og politisk framskreden som høsten 74 og aldri har Rød Front i DNS fått større oppslutning enn det den fikk ved siste valg. Dette har ført til at NKS' tillit blant studentene er stor og at den kommunistiske bevegelsen er i sterk framgang på de høyere lærestedene. Til tross for at NKS i høst har hatt stor framgang, så har NKS kvantitativt ikke blitt så mye større. Noen få lag har i løpet av høsten rekruttert ganske mye, mens de fleste lag har hatt en svak økning.

Hvorfor har ikke NKS fått mange nye medlemmer i en tid hvor NKS' tillit blant studentene på venstresida er større enn på lenge? Dette henger sammen med flere forhold. Blant annet at NKS' sjølstendighet imnafor fronten har vært for liten. Fronten og NKS har i for stor grad ført akkurat den samme politikken, og det fører blant annet til at massene har vanskelig for å forstå hvorfor det er nødvendig å være med i en kommunistisk organisasjon.

En langt viktigere grunn til den svake rekrutteringa er en del feilaktige ideer om hvordan folk rekrutteres, som er ganske utbredt i NKS. En svært vanlig oppfatning er at folk må gå på sirkel før de kan bli medlem. En annen ganske utbredt holdning er at rekruttering er noe vi gjør etter at semesteres store kamper er over og ikke underveis. Vi venter derfor med å spørre folk om de vil gå på sirkel eller bli med i NKS til slutten av semesteret (og sirkelen kommer som oftest ikke igang før i begynnelsen av det neste semesteret).

Hovedmetoden for rekruttering bør være at massene skal skoles, fostres innafor organisasjonen, og IKKE at de først må ha gjennomført en sirkel.

I 1972 gjorde den kommunistiske bevegelsen gjennombrudd på spørsmålet om hvordan rekruttere bredt. Vi tok da de første steg mot en kommunistisk masseorganisasjon og gjennomførte blant annet en seierrik rekrutteringskampanje, og metoden var: Masser som er positive til kommunismen og som ønsker å bli kommunister skal tas direkte inn i organisasjonen. De skal skoles og fostres innafor organisasjonen og trenger ikke først å gå på sirkel og ha lang praksis fra frontarbeid før de kan bli medlem. Dette å ta folk uten lang praksis uten for og uten noe særlig skoleing inn i organisasjonen, medfører selvsagt at det kan bli gjort flere feil fra enkeltmedlemmers side og

at småborgerlige ideer i sterkere grad enn ellers blir tilført organisasjonen. Men det klart viktigste ved denne metoden for rekruttering er at den materielle revolusjonære krafta øker, og at mange flere enn ellers blir kommunister. Dette betyr ikke at studiesirkelvirkksomheten blir mindre viktig enn det den er i dag. Tvert om betyr det at den må opp-prioriteres så alle nye medlemmer får anledning til å gå på studiesirkel.

Er 50% økning innen utgangen av sommerleirene for mye? Hvis f eks. laget i dag har 10 medlemmer, betyr denne målsettingen på 50% at laget innen utgangen av sommerleirene skal ha fått 5 nye medlemmer. For de fleste lag er dette en meget realistisk målsetting. Det kreves en del planlegging og systematisk arbeid for å få oppfylt mål-

settingen, særlig i de to første månedene av semesteret. Kampanjen må iverksettes raskt - en stor del av målsettingen må være brakt i havn før reformist/revisjonistkværna begynner å male som værst. SVs samling skal skje i mars og med utgangspunkt i den og 1. mai og kommunevalget kommer SV til å spre forvirring blant bra progressive om SV som et levedyktig "revolusjonært" alternativ. Dette kan føre til at flere folk vil vente og se tida an før de bestemmer seg om de vil bli organisatorisk tilknyttet NKS. Derfor bør det settes målsetting for hvor stor del av 50%-en som skal være oppfylt innen 1. mars.

Rekrutteringskampanjen må planlegges og diskuteres i laget!

Målsettingen på 50% blir ikke oppfylt av seg selv, og den beste garantien for at den skal oppfylles er at det legges planer for hvordan det skal skje. Det bør f.eks. settes opp lister over folk som skal spørres. Videre bør metoder som at to og to går sammen om å få med en bestemt person, osv. diskuteres. I tillegg til dette bør studiesirkel for de nye medlemmene planlegges. ●

MORTEN JOHANNSEN

EKSKLUDERT FRA NKS

Et av våre storlag ved Universitetet i Oslo har nylig ekskludert Morten Johannsen fra Norges Kommunistiske Studentforbund. NKS' AU vil på denne måten gjøre saka kjent i hele forbundet.

Grunnlaget for eksklusjonen av MJ var åpen fraksjonisme. MJ var og er tilknyttet den trotskistiske KAG-gruppa i Bergen, ei gruppe dels starta av medlemmer av RU ved Universitetet i Bergen i 72. I dag er mesteparten av denne gruppa medlemmer i SV, og utgjør en aktiv del av SVs "falske venstre". MJ har aktivt innafor NKS, RU og ellers prøvd å verve tilhengere til KAG-gruppa.

MJ prøver seg med aktivt rykte- og intrigemakeri overfor folk han kjenner i bevegelsen. (Sprer vrøvlete rykter om kamper mellom en "maoistisk og en stalinistisk fløy" i ml-bevegelsen osv.) Han er et råttent egg, en intrigemaker og en fraksjonist, og ingen i ml-bevegelsen bør ha noe med ham å gjøre.

For NKS' AU

Bernt Hø

BOIKOTT

eller en stemme til progressive?

Til høstens kommunevalg vil Rød Valgallianse oppfordre til boikott på de plassene der vi ikke stiller. Er dette ei ubetinga riktig linje? Er det slik at ei stemme til SV er lik ei stemme til reaksjonen? Jeg er uenig i dette.

Idag er situasjonen den at reformistene og revisjonistene i SV-sentralt går kraftig til høyre for hver dag som går. Manglende støtte til arbeiderklassens kamper er et klart uttrykk for dét. Men mange plasser rundt omkring i landet finnes det lokale SV-lag som ei rekke ganger har valgt ei riktig side i klassekampen, og som har vist det gjennom praksis. Å oppfordre tål boikott mot disse folka er både å isolere oss og å latterliggjøre oss i massenes øyne. Det nytter lite å sette seg opp på sin røde hest, hvis man samtidig setter seg sjøl utafor muligheten til å kjempe for arbeiderklassen i et nytt forum!

Alle er enige om at de viktigste kampene verken føres i eller gjennom forskjellige parlamentariske institusjoner. Og alle er også enige i at slike institusjoner kan brukes i klassekampen, især for å spre kommunistisk propaganda. Ei stemme til SV vil visseilig ikke bety at kommunistisk propaganda blir spredd, men i det minste vil det bety at sosialistisk propaganda kan bli spredd, og at arbeiderklassen har mulighet til å få klassekampkrav hevdet gjennom disse institusjonene. Derfor mener jeg at vi bør støtte SV på de plassene vi sjøl ikke stiller, og hvor de lokale SV-laga har ei historisk klassekamplinje og ikke DNA-samarbeidlinje å vise tilbake til. På disse plassene vil ei stemme til SV ikke være lik ei stemme til reaksjonen.

"Gunnar" - HF/Oslo

KUL MÅ BEKJEMPES!

KUL har av en del folk blitt betrakta som et bra (og viktig) korrektiv til ml-bevegelsen. Artikkelen i forrige nr. av avisa slo ganske grundig fast hva for slags korrektiv KUL i virkeligheten representerer, og at deres liste over sabotasje og splittelsesvirksomhet etterhvert er blitt temmelig lang.

KUL's praksis har med all ønskelig tydelighet vist oss at de er reaksjonens trofaste støttespillere på universitetet. De utgjør i dag en liten og relativt svak gruppe, som er blitt stående fullstendig isolert i de fleste saker. Vi har allikevel nok erfaring med splittelsespolitikken deres til å vite at dette ikke holder: KUL må ikke bare isoleres - de må bekjempes resolutt fra første stund!

De har konsekvent prøvd (og delvis greid) å stikke kjepper i hjula for det progressive arbeidet på universitetet. Laga på de instituttene de holder til (spesielt filosofi i Oslo) har måttet bruke mye tid og krefter på å tilbakevise hets fra KUL. Tid og krefter som kunne vært nytta til bedre formål om laga hele tida hadde kunnev føre en enhetlig og konsekvent politikk overfor dem.

Som den forrige artikkelen var inne på, ligger KUL's muligheter for vekst i intellektualismen og småborgerligheten på universitetene. De slår om seg med masse tåkeprat og løsrevne sitater og kan lett forvirre folk som ikke er skolerte i teoretiske diskusjoner eller folk som har karrieristiske ambisjoner.

Den riktige måten å forhindre at KUL's ideer får grobunn på, er å ta utgangspunkt i deres bønn reaksjonære og råtne praksis. Et eksempel som tydelig viser på hvilken side KUL står, er deres politikk i Kvinnefronten. Som alltid støtter de her det "mest revolusjonære" plattformforslaget. Og med suveren forakt for massenes vurderingsevne, kjørte de ut en voldsom hets mot ml'ernes "manipuleringer" da forslaget ble nedstemt. Da dette ikke fikk den forventede gjennomslagskraft, forsøkte de å "avsløre" ml'erne ved å forlange offentliggjørelse av samtlige styremedlemmers partitilhørighet. Sikkerhetspolitikk er selvsagt av null interesse da de i realiteten ikke har noe å frykte fra reaksjonens side, men tvert om er den svært behjelpelig.

Et annet eksempel på sabotasjelinja deres er valget i DNS i høst, hvor de hevdet at RØD FRONT og DKSF var to sider av samme sak -

RF småborgerlig og DKSF storborgerlig. Også her måtte en del krefter nedlegges i tilbakevisning av KUL's utkjør. For folk som har daglig kontakt med KUL er det så og si blitt en hovedoppgave å svare på all drittkastinga deres.

Vi må for all del hindre at lignende tendenser utvikler seg andre steder, og alle medlemmene må derfor konsolideres på spørsmålet om KUL og hva de står for. Klassekampen i Norge er ikke tjent med at slike reaksjonære venstreister får utfolde seg.

Taktikkem deres er imidlertid meget slu, noe som krever stor årvåkenhet fra vår side. Den består hovedsakelig i: 1) å gripe fatt i folk de vet er usikre eller vaklende og "prate" med dem, 2) å spre løgner og bakvaskelser om alle andre organisasjoner, 3) å komme med løsrevne sitater eller direkte sitatfuske i diskusjoner, 4) å kjøre fram seg sjøl som de mest revolusjonære i alle anledninger. Dvs. opere med begreper som revolusjon, arbeiderklasse, proletariats diktatur etc. i enhver tenkelig og utenkelig sammenheng.

De streikende heismontørene skjønte raskt på hvilken side KUL sto og hva slags støttearbeid de representerte og avviste dette offentlig. Det er vår oppgave å hindre at de kan spille liknende rolle i seinere kamper og at ideene deres får grobunn!

"Marit", Oslo.

LA MATERIALISMEN PREGE HOMOFILIDEBATTEN!

I novembernummeret av avisa stod et innlegg med tittel: "Idealisme eller materialisme i homofilidebatten" Innlegget synes å ville begrunne to påstander:

1. Hovedspørsmålet i homofilidebatten er hvorfor noen er homofile.
 2. Homoseksualitet er knyttet til herskerklassen.
- Dessuten er det noen spark til visse sider ved homofil interessekamp.

Alle tre punktene trenger svar Først punkt 2.

Du trekker fram historiske data som tilsynelatende knytter homoseksualitet til herskerklassen eller til folk i "frie yrker". Dette prøver du å vri dihten at homoseksualitet er aktuelt eller "interessant" for herskerklassen og ikke for undertrykte klasser.

Føydalherren hadde "rett" til å ligge med bruden i alle bryllup blant dem han hersket over. I Kadares "Bryllupet" kan vi lese at munkene i Albania undertrykte kvinner seksuelt. (Det står ikke at de undertrykte menn/sexuelt.) Slike eksempler kan sjølsagt ikke vise at heteroseksualitet var særlig utbredt blant herskerklassen. Men like lite kan dine eksempler fra herskerklassen si noe om seksuelle ytringsformer i de undertrykte klasser.

Mot dine forsøk på klasseanalyse vil jeg stille to påstander som bygger på konkrete erfaringer i homofil interessekamp.

A. Homofile er undertrykt i Norge og undertrykkingens karakter er forskjellig etter hvilken klasse den homofile tilhører. Den homofile som lever av å selge sin arbeidskraft, er mer avhengig av å skjule sin seksualitet enn den som selv kjøper arbeidskraft eller homofile i "frie yrker". Denne forskjell i undertrykkingens karakter eller klassetilhørighet må vi gå ut fra har eksistert så lenge undertrykkingen av homofile har eksistert.

Denne forskjell har ført til at homofile konger og kunstnere er velkjent fra historiebøkene, mens homofile i de undertrykte klasser ikke blir nevnt.

B. Alle lag av folket er representert i DNF 48 (interesseorganisasjonen til homofile og bifile). Det finnes ikke noen grunn til å hevde at homoseksualitet er særlig knyttet til en bestemt klasse i Norge i dag. En del homofile vil riktignok, i den grad det er mulig, søke til yrker der undertrykkingen er lettest å motstå. Dette er motsatt av det du synes å tro: at man blir homofil av å søke til visse yrker.

Som en oppsummering: Den alt overveiende del av medlemmene i DNF 48 er lønnsarbeidere og ungdom under utdanning.

Så til punkt 1:

Diskusjonen bør ta utgangspunkt i hva homofili er: Et reelt og varig behov for følelsesmessig og seksuell kontakt med personer av samme kjønn. Marxisme kan ikke tas til inntekt for at bare heterofile samlivsformer kan aksepteres. Det har aldri vært et mål for marxister at alle skal være like.

Det er problemfylt å være homofil i det norske samfunnet i dag. Problemene oppstår ved at homofile blir undertrykt Kameraten skriver helt riktig: "å få en riktig politikk uten å ha analysert et prob-

lem, er en illusjon". Men han trekker feil konklusjon: Finn årsakene til homofili, sier han, i stedet for å si: Finn årsakene til at de homofile blir undertrykt.

AKP(m-l)s sameprogram tar f.eks. ikke opp hvorfor noen er samer, men tar opp den særegne undertrykkingen av samer. I homofilidiskusjonen er det først og fremst en analyse av den særegne undertrykkingen av homofile vi mangler. Det vi foreløpig kan slå fast, er at bare kapitalen tjener på at enheten i folket blir hindret og en stor del av folket blir tvunget til å konsentrere mye av sin oppmerksomhet om sin seksuelle legning.

Hva så med diskusjonen om årsakene til homofili? Kommunistene kan godt støtte vitenskapelige undersøkelser om seksualitet. Kommunistene frykter ikke sannheten. Vi krever av en slik forskning at den skal gå til oppgaven åpent og uten fordommer. En slik forskning kan ikke startes før en rekke misforståelser er ryddet av veien.

En type misforståelser er den som du lanserer, at homofili er en luksusbeskjeftigelse som er "interessant" for den som har god tid. En annen misforståelse er å tro at psykologer og psykiatere har bidratt til forståelsen av homofili. All homofiliforskning hittil har bygget på fordommer og inneholder helt elementære vitenskapsteoretiske feil. Vi må slå fast at en slik forskning fungerer undertrykkende, og at kommunister må kjempe mot den.

Oppsummert: Homofilidiskusjonen må først og fremst dreie seg om den særegne undertrykkingen av homofile, og hvordan den kan bekjempes. Diskusjonen om årsakene til homofili kan ikke komme igang før de værste misforståelsene er ryddet av veien.

Så til dine spark mot homofil interessekamp. Du trekker inn "politisk lesbianisme". Denne politiske retningen er avvist av homofile kommunister og flertallet av organiserte homofile i vår interne debatt.

Videre skriver du: "Enkelte hevder f.eks. at visse dyr har homoseksuell omgang - og dette skal da rettferdiggjøre homoseksualiteten i menneskesamfunnet". Du snur tingene på hodet, kamerat. For å rettferdiggjøre undertrykkingen av homofile har enkelte hevdet at homoseksuell atferd ikke finnes hos dyr, og at det derfor er mot "naturen". De undertrykte har da rett til å peke på at påstanden er løgnaktig samtidig som de peker på at argumentet er irrelevant.

LA MATERIALISMEN PREGE HOMOFILIDEBATTEN!

TA UTGANGSPUNKT I VIRKELIGHETEN!

**AVVIS BORGERLIGE HISTORIKERE' PSYKIATERE OG PSYKOLOGERS
RYKTESPREDNING!**

"Tom", Bergen.

INNHold:

- Side **2**: Streikestøtte - hovedoppgave nå!
- " **4**: Vårplan for NKS.
- " **8**: Internt vedtak om kommunevalget.
- " **13**: Interessekampen.
- " **18**: Rekrutteringskampanje.
- " **21**: Morten Jørgensen ekskludert fra NKS!
- " **22**: Boikott - eller en stemme til progressive?
- " **23**: KUL må bekjempes!
- " **25**: La materialismen prege homofilidebatten!

Vi har fått flere innlegg til dette nummeret av avisa enn det har vært plass til. En oppsummering av "Gi-en-dag-aksjonen" i sommer fra Økonomiansvarlig, har måttet utstå til februar. Likeledes har vi måttet legge til side innlegg til homofilidebatten. Denne debatten har gått en stund nå, og vi mener det ville vært gal prioritering å la disse innleggene gå foran det stoffet som nå har kommet med.

Til dere som har tenkt å skrive innlegg - skriv de helst på maskin og lever dem til storlagsstyret, som vil sende dem videre. Skriv gjerne kort.

Red.